

инженеритѣ, които единъ по единъ напущали, защото не виждали края на постройката, не виждали щастливъ изходъ.

Едва въ 1863. год. била привършена първата преграда. Тя заграждала западното рамо на делтата Розета, дълга била 475 метра и имало 61 отворни врати. Когато обаче за пръвъ пжтъ вратитѣ били затворени, за да се събератъ приближаващитѣ голѣми вълни, разбрало се че гигантската постройка била слаба. Подъ основитѣ извирала вода. Клокочене и съскане въ вѣншната страна показвали, че постройката имала цепнатини и дупки, които отъ постоянното налѣгане на водата се разширявали. Въ 1867. г. тѣзи недостатъци тѣй се усилили, че било предпочетено да оставятъ постройката въ бездействие чакъ до 1884. год., защото се бояли, че вълнитѣ на рѣката ще отвлѣкатъ цѣлата постройка.

Въ 1884. г. билъ довършенъ язътъ на източното рамо на делтата Дамietta, който билъ 529 метра дълъгъ и ималъ 16 отвора.

И тукъ инженеритѣ трѣбвало да водятъ упорита борба, за да доизкаратъ постройката. Този язъ билъ използванъ редовно две години. Следъ това забелязано било, че не е достатъчно здравъ.

За да заздравятъ и двата яза, въ основитѣ на дветѣ имѣ страни били издигнати циментови подпорни насипи. Но и това не помогнало. Въ 1890. год. основитѣ били тѣй разслабени, че заприщаната вода не могла да се дига повече отъ 4 метра надъ обикновеното равнище на рѣката, иначе застрашена била цѣлата постройка. Въ 1898. год. трѣбвало да се направятъ нови заздравявания, които увеличили разходитѣ на предприятието, което и безъ това коствало много скъпо.

Чрезъ тѣзи заздравявания водата била издигната на 6 метра, ала това било недостатъчно. По-голѣмата частъ отъ благодатната вода не могла да бжде използвана.

Тогавъ правителството решило да построи новъ язъ подъ града Асуанъ.

Общъ изгледъ на яза при Асуанъ.